

Literatura pozytywizmu, część 1.

Korzeniowski bardzo dokładnie opisywał codzienność, a w jego tekstach było pełno bezpośrednich zwrotów do czytelników (a właściwie czytelniczek). Korzeniowski był twórcą podstaw realistycznej powieści w Polsce.

Dalej rozwijał ją najbardziej płodny polski pisarz (niedoszły lekarz), Józef Ignacy Kraszewski. Napisał on 600 tomów, nie licząc artykułów do gazet i listów. Samych powieści stworzył 232, w tym 144 powieści społeczne, obyczajowe i ludowe, 88 historycznych. Pisze o Polsce, historii, przetwarza europejskie wzorce powieści na polski język.

Ksenofont z Efezu napisał awanturnicze i melodramatyczne „Opowieści efeskie”. W Rzymie powieści tworzyli Petroniusz i Apulejusz. W średniowieczu czymś w rodzaju powieści był epos rycerski.

(Warto posłuchać odcinków Łyku Wiedzy o historii Rolanda).

W epoce renesansu ważną powieść stworzył François Rabelais („Gargantua i Pantagruel”). W okresie baroku wybitną powieść napisał Miguel de Cervantes („Don Kichot”).

Później był jeszcze „Robinson Crusoe”, „Podróże Guliwera”, „Nowa Heloiza” Jana Jakuba Rousseau, „Cierpienia młodego Wertera” itd., itd. Twórcą klasycznego modelu powieści jest Honoriusz Balzac, który stworzył cykl powieści (było ich aż 97). Ten cykl nazwano „Komedią Ludzką”. Jest to nawiązanie do „Boskiej Komedii” Dantego. Innym znanym francuskim powieściopisarzem – realistą był Stendhal, autor zdania, który należy sobie wbić do głowy i wygłaszać na hasło „powieść XIX wieku”:

Powieść to zwierciadło przechadzające się po gościńcu.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl

Anglia wydała świetnego pisarza Charles'a Dickensa. W Rosji największym realistą był Lew Tołstoj, który napisał m.in. „Wojnę i pokój”. W powieści Tołstoj opisuje Rosję z czasów napoleońskich. 4 tomy fascynującej opowieści m.in. o rosyjskiej rodzinie, narodzie w chwili zagrożenia i historycznym fatum.

Na koniec naturalizm i Emil Zola. **W świecie powieści Zoli świat jest zły, patologiczny. Kapitalizm zmusza ludzi do bezwzględnej woli o byt, do przemocy. Liczy się popęd i instynkt. Zdanie Zoli świat w powieści należy przedstawiać bez upiększeń. Naturalizm to zwrot do natury i człowieka.** Jego powieść eksperymentalna polega na (cytujmy za Zolą):

Znajomości procesów ludzkich reakcji, ukazywaniu człowieka żyjącego w środowisku społecznym, które sam stworzył, które zmienia nieustannie i w którego tonie sam ulega ciągłej przemianie.

Powieść naturalistyczna pokazuje więc ciemny świat. Opis jest tu ważniejszy od opowiadania.

Pokazujemy mechanizm użytecznego i szkodliwego, wyzwalamy i odkrywamy determinizm zjawisk społecznych i ludzkich, aby pewnego dnia można było zapanować na nim, pokierować nim.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl